

Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'ndaki Gerçekler

Demokratik kitle örgütlerinin bu günlerde gündemini, Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı oluşturmaktadır. Örgütler bu yasaya karşı dururken, ilgili Bakan ve Hükümet yetkilileri ise her hal ve şartta bu yasa tasarısının yürürlüğe gireceğini söylüyorlar, yani örgütlere rağmen bu tasarının

yasallaşacağını söylüyorlar.

Bazı kitle örgütleri bu tasarının TC'den dayatıldığını o yüzden kökten ret edilmesi gerektiğini söylemekte, bazı kitle örgütleri ise içeriği üzerinde durarak bu tasarıya karşı cephe almaktadırlar. Ülkede yürürlükte

olan yasaların tümü de bir yerlerden dayatılmadı mı? Bu yasalar ya TC'den, ya IMF'den, ya Dünya Bankası'ndan, ya da yerli büyük patronlar ve tüccarlar tarafından onların çıkarlarını korumak amacıyla dayatılıyor çalışanlara...

Sayfa 4'te

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

8 Mart Perşembe 2007, Yıl 11, Sayı:245 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

Tüm Kadın İşçilerimizin

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Kutlu Olsun!

■ İnsanın insan tarafından sömürüldüğü bu düzende kadın işçilerimizin sömürsü daha katmerlidir.

■ Burjuvazi kadın haklarının varlığını iddia ededursun. Kadın oldukları için erkek işçilerin ücretlerinden daha düşük çalışmaya zorlanan yine kadın işçilerimizdir.

■ Kadın-erkek işçilerin dayanışması olmadan eşit işe eşit ücret talebi gerçekleşemez!

■ Kadın işçi kardeşlerimizin hamilelik izni, hastalık izni gibi haklarına sahip çıkmadan erkek işçilerin daha iyi yaşam talepleri gerçekleşemez.

■ Hükümet kadın-erkek eşitliği konusunda demeçler verse de

■ Asgari ücretle en fazla sömürülenler yine

kadın işçilerdir.

■ Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı ile en fazla kaybedecek olanlar yine kadın işçilerdir.

■ Kadın işçilerimizin ve yoksul köylü kadınlarımızın kurtuluşu ancak KSP önderliğinde yürütülen mücadele ile elde edilebilir.

■ Kadın işçiler! Erkek işçiler!

İnsan gibi yaşamak istiyorsak kendi sendikalarımıza ve partimize sahip çıkalım!

Sendikalarda ve KSP'de örgütlenelim!

Sendikalarda, KSP'de ve yönetimde yerimizi alalım!

■ Kadın-erkek ayrımı yaparak değil kadın-erkek işçi dayanışması ile mücadelemizi yükseltelim!

Demagojinin Böylesi - II

CTP Başkanı ve Başbakan Ferdi Sabit Soyer yoldaşımız Lefkoşa İlçe Örgütü kongresinde solcu sözlerle hükümet olarak geçirmeye çalıştıkları yasalara sosyalizm bilimine sığınarak kılıf uydurmaya çalıştı.

CTP'nin hükümete geldiğinden bu yana ilk defa sosyalizme bu kadar vurgu yapmasının işçi ve emekçi ve memur kesimler arasında son dönemde gelişen ve ivme kazanan eylemlerle bağıntılı olduğu açıkça görülüyor.

Sayfa 2 ve 3'te

KTÖS ve KTOEÖS'ten Eylemler

TC ve Dünya Bankası'ndan aldıkları direktiflerle Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısını çalışan kesimlere dayatmak isteyen hükümet duvara çarptı.

Uzun yıllar Sosyal Güvenlik yasası konusunda çalışma yürüten sendikaların devre dışı bırakılarak hazırlanan yasa Dünya Bankası ve TC'nin istekleri doğrultusunda hayata geçirilmeye kalkışılınca kamu sendikaları

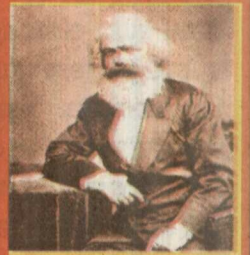
ayağa kalktı.

Onbinlerce çalışanın meydanları doldurarak "Bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" şiarını bugün CTP hükümeti unutmuş durumda. Meydanları dolduranlara önderlik eden BMBP üyesi sendikalar devre dışı bırakıldı ve bu memleketi yine bir avuç sermaye çevreleri yönetmeye tekrardan başladı.

Sayfa 5'te

**"Avrupa'da bir
hayelet dolaşiyor.
Komünizm hayaleti"**

Bilimsel Sosyalizm'in - KOMÜNİZMİN- kurucusu Karl Marx ve arkadaşı Friderich Engels bu satırlarla Komünist Parti Manifestosu'na 159 yıl önce giriş yapmışlardı.

Ne kadar da ileriye görüyorlardı... Bugün tüm dünyada bir hayalet dolaşiyor. Komünizm hayaleti...

Sayfa 8'de

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerindir...

Demagojinin

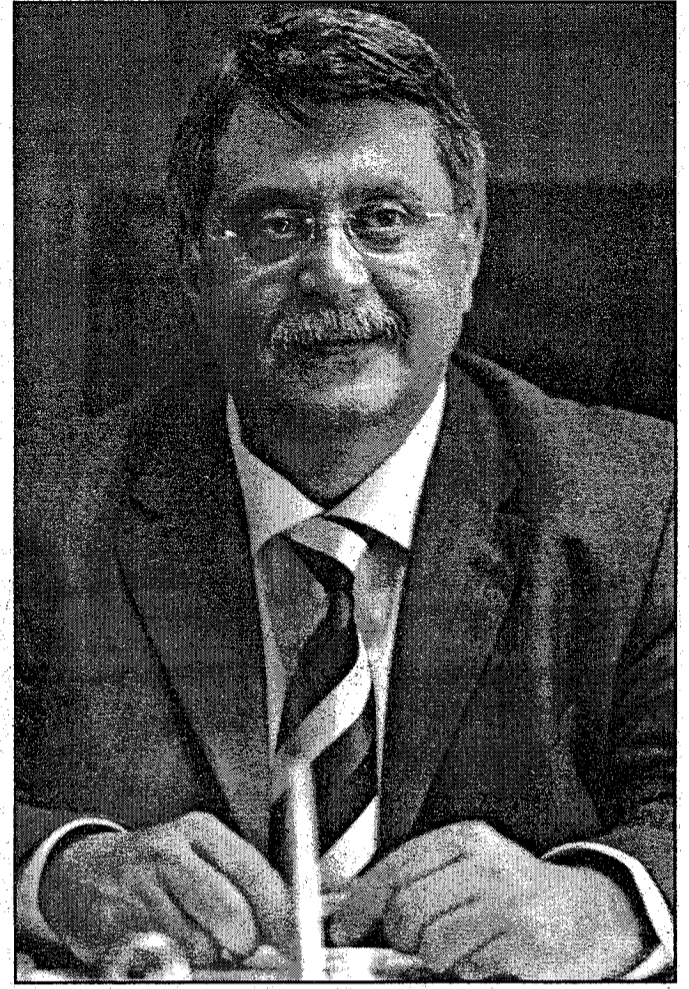
CTP Başkanı ve Başbakan Ferdi Sabit Soyer yoldaşımız Lefkoşa İlçe Örgütü kongresinde solcu sözlerle hükümet olarak geçirmeye çalıştıkları yasalara sosyalizm bilimine sığınarak kılıf uydurmaya çalıştı. CTP'nin hükümete geldiğinden bu yana ilk defa sosyalizme bu kadar vurgu yapmasının işçi ve emekçi ve memur kesimler arasında son dönemde gelişen ve ivme kazanan eylemlerle bağıntılı olduğu açıkça görülüyor. Ferdi yoldaş, CTP-BG'nin kurulduğu günden beri öncülük yapan, sol, sosyalist bir parti olduğunu vurgulayarak, sol ve sosyalizmin durağan ve statik, solculuğun da yaftadan ibare olmadığını, solun durağan olduğu ortamlarda, yaftalardaki tüm keskin söyleme karşın, gericileştiğini ve sol düşüncenin özünün gelişme, ilerleme, refah için üretici güçlerin ilerlemesi olduğunu, ekonomik aklı önde tutan, sosyal adaleti savunan bir analizle politikalar üreten bir örgüt olduğu açıklamaları işçi sınıfı ideolojisi bilimsel sosyalizme bir meydan okuma anlamına geliyor.

Biz CTP'nin sol ve sosyalist bir parti olup olmadığını öne sürdüğü gerekçelerle yaptığı uygulamaları ele almak zorundayız. Ne de olsa aynası işidir kişinin lafına bakılmaz... Bir kere Ferdi yoldaşımızın sol ve sosyalizmin durağan olmadığı konusundaki yaklaşımı gerçekten de doğrudur. Sol ve sosyalizmi durağan görenler, bundan 160 yıl önce Komünist Partisi Manifesto'su ile temelleri atılan bilimsel sosyalizmi anlamadığını gösteriyor. Marksizm-Leninizm olarak bilinen bilimsel sosyalizm saygınlığını kullanıp burjuva siyaset yapanlar ancak durağan kalabiliyor.

Gerçekten de bilimsel sosyalizm ilkeleri ile hareket edenler üretici güçlerin ilerlemesi için mücadelelerini örgütler ve yürütürler. Ve toplumda üretimde aktif yer alan çalışanların ihtiyaçlarına cevap vermek için yaşanan değişimleri dikkate almak zorundadırlar. İyi de nedir bu üretici güçler ve nasıl ilerleyebilirler? İnsanoğlu yaşamını sürdürmek

için üretim yapmak zorundadır. Üretim yapmadan ne yemek yiyebilir ne de diğer ihtiyaçlarını karşılayabilir. Üretim yapabilmek için insanoğlu kendi emeğini, iş nesnesini ve iş araçlarını bu üretim sürecinde kullanır. İnsan emeğinin üzerinde kullandığı her şey, yani ağaçlardaki meyveden tutun da maden ocaklarındaki madene kadar olan her şey, **İŞ NESNESİ**dir. Bazı iş nesneleri daha sonra başka üretimde kullanılmak üzere hammadde olarak üretimde devreye girer. Ve insanoğlu bu iş nesnelere etkilemek için, örneğin maden ocaklarından maden çıkarmak için, ya da çimento üretmek için alet-araç kullanır. Kullanılan aletlerin hepsine de **İŞ ARAÇLARI** adı verilir. Nasıl ki eski toplumlarda bir çekiç iş aracı idi bugünkü toplumda da bilgisayarlar iş araçlarından bir tanesidir. İş nesnelere ile iş araçlarının toplamına da **ÜRETİM ARAÇLARI** denir. Ve üretim araçları insan emeği değmeden tek başına hiçbir işe yaramaz. Onlar üretimin PASİF unsurlarıdır. Tam otomatik fabrikaların devreye girerek üretim yapabilmesi bile insan emeğini gerektirir. İnsanoğlu üretim yaparken gerek kafa gerekse de kol emeğini harcar. Nasıl ki bir inşaat işçisi kol emeğini harcayarak inşaat yapıyorsa bir bilgisayar programcısı da yazılım için kafa emeğini (klavyeyi de kullanarak da kol emeğini) harcıyor. Bu sayede üretim araçları harekete geçirilir ve yeni ürünler ortaya çıkar. Elbette ki bazı ürünler insanoğlu yaşamını ilerletmede kullanılırken bazıları da insanoğlunun yaşamına son vermede kullanılır (silahlar). İnsanoğlunun bu çalışma yeteneği **İŞGÜCÜ** olarak adlandırılır. Ve bu işgücü üretimin **AKTİF** unsurudur. Yani işgücü olmamış hiçbir üretim olmaz. Bu üretimde yer alan insanlar ise toplumun **ÜRETİCİ GÜÇLERİ**ni oluştururlar. Tüm bu üretim sürecinde insanlar arasında bir ilişki ortaya çıkar. Üretimde ortaklaşa yapılan etkinlik ve karşılıklı değiş tokuş sayesinde bu üretim gerçekleşir.

Günümüz kapitalist toplumunda bu üretim o kadar çok gelişmiştir ki artık bireysel üretimin toplam üretimdeki payı devede kulak olarak kalmıştır. Toplumsal -Sosyal- üretim hayatın her yerine yayılmıştır. Üretim toplumsal olduğu halde paylaşım gelindiğinde bu paylaşımın bireysel olduğunu, yani ürünlerin sermaye sınıfı, kapitalistlerin mülkiyetinde kaldığını ve bunun da **ÜRETİCİ GÜÇLERİN** - yani üretimde yer alan insanların - gelişmesinde en büyük engel olduğunu görürüz. Ve **ÜRETİCİ GÜÇLER** geliştikleri için onların gelişmesini engelleyen kapitalist sınıfla çatışmak zorunda kalıyorlar. Kapitalist üretim ilişkilerine son vererek çok daha rahat ve hızlı gelişmek ister **ÜRETİCİ GÜÇLER**. Kapitalist-emperyalist şartlarda üretici güçlerin gelişiminin gereğinin yapılması kapitalizmi-emperyalizmi gereksiz kıldığı için kapitalistler-emperyalistler tarafından bu gelişim durdurulmak istenir. Bunun içindir ki üretici güçlerin gelişimine uygun üretim ilişkileri, bugün kapitalizm-emperyalizmin yıkılmasını ve sosyalizmin yeni ve üretici güçlerin gelişimine uygun bir üretim ilişkisi olarak kurulmasını zorunlu kılar. İyi de biz bunları neden açıklama ihtiyacı duyuyoruz? Sosyalizmden azıcık haberdar olan herkes Politik Ekonomi'den de haberdardır. Ve bu konuda Ferdi yoldaşımızın da haberdar olduğunu ümit ederiz. Haberdar olmasa **ÜRETİCİ GÜÇLERİN** önünü açma gibi laflar da sarf etmezdi zaten... Ve bilimsel sosyalizmi azıcık anlayan herkes **ÜRETİCİ GÜÇLERİN** önünün kapitalist üretim ilişkilerine son vererek açılacağını çok iyi bilir. Sınıf çatışması, grevler, protestolar vs.

hep **ÜRETİCİ GÜÇLERİN** önünün tıkanmasından dolayı patlak verir. Kapitalist toplum ve sermaye çevreleri bu sınıf çatışmasına karşı ya şiddet uygularlar ve çalışanları yani **ÜRETİCİ GÜÇLERİ** baskı altında tutarlar, ya da üretici güçleri yok ederek, yani onları üretimden devre dışı bırakarak, yani onları ya işsiz bırakarak ya da top-tüfek-füze ile öldürerek... Tüm bu yöntemler kapitalist üretimin krizlerle boğuşarak ayakta kaldığını gösteriyor. Ve kapitalist toplum tüm bu yıkımlardan sonra kısmi bir refaha kavuşur. Her şeyin güllük gülistanlık olduğunu ve olacağını vaat ederek. Ta ki başka bir çatışma ve krizle üretici güçler, yani çalışan insanlar, yıkıma uğratılana kadar. Bugünkü kapitalist-emperyalizm tam bir kısır döngü içinde varlığını ayakta tutmaya çalışıyor ve her defasında yarattığı yıkım geçmişe oranla daha da büyük oluyor. Bu nedenle değil midir ki dünyada 800 milyon her gün aç uyumak zorunda kalıyor. Bu nedenle değil midir ki binlerce gerek üniversite gerekse de lise mezunu gencimiz işsiz ve aile desteği ile ayakta durmak zorunda kalıyor... İyi de biz bunları neden açıklama ihtiyacı duyuyoruz?

Böylesi - II

CTP hükümete gelirken refahtan söz etmişti, hala daha refahtan söz ediyor... Kuzey Kıbrıs'ta geçmişe oranla daha fazla refahın yaratıldığı bir gerçektir. Bunu kimse inkar edemez. Kişi başına gelirin de yılda 10 bin ABD dolarından fazla olduğu da bir gerçek. Ancak bu söylemler hep genel sözlerdir. Yaratılan refahın kimin ellerinde biriktiğine bir bakıldığında bir de ne görüyoruz? Bu refahın büyük çoğunluğunun, aslan payının, bir avuç sermaye sahibi olan kapitalist ve tüccarların elinde biriktirildiği. Bundan iki yıl önce aldığı asgari ücretle ev kiralayarak yaşamak zorunda kalan çocuksuz genç çiftler artık bugün aldığı asgari ücretle ev

kiralayarak hayatlarını idame edemez duruma geldiler. Hele de bebek sahibi olan genç aileler büyükanne-büyükbaba yardımı olmadan yaşamlarını idame bile edemezler. İlkokul, ortaokul, lise ya da üniversitede çocuk okutanlardan söz etmiyoruz bile... Refahtan söz edip duran Soyer, kişi başına milli gelirin istatistiki verilerini böbürlenerek açıklarken, bir de o süre zarfındaki günlük yaşamda kullanılan tüm ihtiyaç ürünlerindeki - ekmek, peynir, ev kirası, elektrik, su, gaz, sebze fiyatları, vs.- pahalılığının istatistiklerini verse nasıl olur? Ve Ferdi yoldaşımızın başını çektiği CTP hükümeti üretici güçlerin, yani çalışanların, yani üretkenlerin, gelişmesinin önünde

engel olan ve işçi-işveren, hükümet-memur, sınıfları arasında çatışmalarla kendisini açığa vuran kapitalist üretim ilişkilerini, uygulamaya koyduğu ya da koymaya çalıştığı yasalarla "çağdaşlaştırmaya" çalışıyor. Bunu da hepimize üretici güçlerin gelişmesinin önündeki engellerin kaldırılması olarak yutturmaya çalışıyor. Tüm bu gerçekler bilindiği halde CTP hükümeti Tek Tıp Sosyal Güvenlik Yasası'nın, enflasyonun yüzde 18 olduğu bu günlerde Asgari Ücret ve memurlara yüzde 8 maaş artışı dayatmasının üretici güçlerin önünü açma amaçlı olduğunu söylemesi tam bir DEMAGOJİ örneği değil de nedir?! Ve bu demagojiyi de haklılaştırmak için Ferdi yoldaş "solun gericileştiğini" ilan edecek kadar ileriye gidiyor. Gericileşen sol değil, solun saygınlığını kullanarak TC, AB ve ABD emperyalistleri ile aynı yatakta yuvarlanan ve Tony Blair sosyalizmini bize gerçek sosyalizmi gibi yutturmaya çalışan Perinçek ve onların Kıbrıs'taki gizli ve aşikar

dostlarıdır. "Her parlayan şey altın değildir" diyor Lenin... Ne kadar da haklıymış... Çalışan kitlelerin, ter döken işçilerin, yoksul köylülerin ve dar gelirli memurların sol ve sosyalizme olan sempatisinin demagogilerle bu kadar alçakça sömürüldüğünü, Ferdi yoldaşımız kusura bakmasın ama, CTP'de daha önce görmemiştik. "BM gözetiminde toplumlararası görüşmelerle AB üyesi ve federal bir Kıbrıs" stratejisinin CTP'yi getirdiği nokta tüm çalışan kesimler tarafından görülüyor artık... Ve Ferdi yoldaşımızın "AB kurallarının bunu gerektirdiği" açıklaması ne kadar doğru ise "kızıl elmacılar"ın AB düşmanlığı da o kadar sahtedir. Bu nedenle üretici güçlerin önünün tamamıyla açılmasını savunan bilimsel sosyalizm savunucuları gerek AB'nin sahte çağdaşlığına, gerek CTP'nin sosyalizm aldatmacasına gerekse de "kızıl elmacılar"ın bağınaz milliyetçiliğine karşı amansız mücadeleyi kendilerine görev sayar.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Nedir?

8 Mart 1857 tarihinde Amerika'nın New York kentinde 40 bin dokuma işçisi kadınların insanca çalışma koşulları istemiyle greve başladı. Ancak Amerika polisi grevcilere saldırdı. Saldırı sırasında çıkan yangında çoğu kadın 129 işçi can verdi.

1910 yılında Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da dünya Sosyalist partilerinin birliği olan İkinci Enternasyonal'e bağlı kadınlar toplantısında Almanya Sosyal Demokrat İşçi Partisi önderlerinden Clara Zetkin; 8 Mart 1857 tarihinde yangında ölen kadın işçiler anısına 8 Mart'ların Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlanması önerisini getirdi ve öneri oybirliği ile kabul edildi. O tarihten itibaren tüm dünyada sendikalar ve sol partiler yıllarca bu önemli günde kadınlara uygulanan baskıya ve onların en alt sınıf gibi muamele görmelerine karşı daha güçlü olarak dile getirdi.

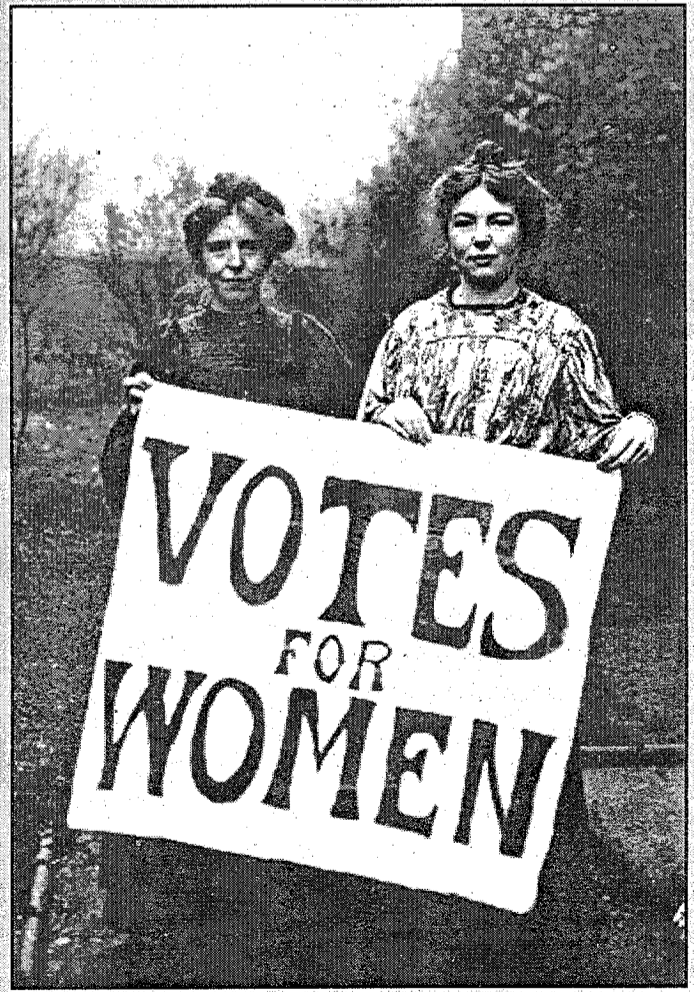
1975 yılında Dünya Kadınlar Yılı'nı ilan eden Birleşmiş Milletler Örgütü, 16 Aralık

1977 tarihinde 8 Mart'ı tüm kadınlar için Dünya Kadınlar Günü olarak kutlanmasını kararlaştırdı.

İşte 8 Mart böyle bir mücadele içerisinde tüm dünyada kadınların, kutladığı uluslararası bir güne dönüştü.

Bugün ise 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü sermaye çevreleri tarafından kaçırılmaya çalışılıyor. Burjuva kadın yaşamı öne çıkarılarak 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün anlam ve önemini yok etmeye çalışıyorlar.

1857 yılındaki New York dokuma işçisi kadınların daha az çalışma süresi talebiyle eşitsizliklere ve insanlık dışı ayrımcılığa karşı sürdürdüğü insanca yaşama kavgası, artık tüm kıtalardaki emekçi kadınlar tarafından coşku ile kutlanıyor. Emekçi kadınların kurtuluşu için mücadelede hayatlarını kaybeden emekçi kadınlarımız anılıyor.

Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'ndaki Gerçekler

Demokratik kitle örgütlerinin bu günlerde gündemini, Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı oluşturmaktadır. Örgütler bu yasaya karşı dururken, ilgili Bakan ve Hükümet yetkilileri ise her hal ve şartta bu yasa tasarısının yürürlüğe gireceğini söylüyorlar, yani örgütlere rağmen bu tasarının yasallaşacağını söylüyorlar.

Bazı kitle örgütleri bu tasarının TC'den dayatıldığını o yüzden kökten ret edilmesi gerektiğini söylemekte, bazı kitle örgütleri ise içeriği üzerinde durarak bu tasarıya karşı cephe almaktadırlar. Ülkede yürürlükte olan yasaların tümü de bir yerlerden dayatılmadı mı? Bu yasalar ya TC'den, ya IMF'den, ya Dünya Bankası'ndan, ya da yerli büyük patronlar ve tüccarlar tarafından onların çıkarlarını korumak amacıyla dayatılıyor çalışanlara...

Bu anlayış ile biz de bir çalışma yaptık, önce şuna baktık, ilgili Bakan'ın bu tasarımı savunurken kullandığı argümanlar nelerdir?

Sayın Bakan diyor ki, şimdiki şekli ile Sosyal Güvenlik fonu yürümez, yani battı, bu şekli ile 2010 yıllarında ne çalışanları, ne de emeklileri ödeyemeyecek.

Buraya kadar doğru, yalnız ilgili Bakan'ın söylemediği halktan gizlediği bir gerçek var, bu fon nasıl battı? Sosyal güvenlik fonuna, her ay, işveren ve devlet, her çalışanın yatırdığı kadar prim yatırmak zorundadır. Halktan gizlenen gerçek işte burada; çalışanlar ve işveren düzenli olarak kendi primlerini yatırırken 1986 yılından beridir devlet bu fona hiç yatırım yapmamaktadır. Şu anda fonda 450 milyar TL (TL olarak veriyoruz daha anlaşılır olması bakımından) gibi bir birikim söz konusu, ancak devletin fona olan borcu 46 Trilyon TL olarak durmaktadır, bu para faizleri ile birlikte 52 Trilyona çıkıyor. Eğer devlet kendi üzerine düşen miktarı gününde bu fona yatırmış olsa, çalışanların geleceği olan bu fon şimdiki durumuna düşmezdi. Bırakın devletin borcunu ödemediğini, bir de çalışanların alın teri ile oluşturulan bu fonu gelmiş geçmiş tüm hükümetler de arpalık gibi kullanmakta, har vurup harman savurmaktadırlar.

Demek ki hem şimdiki hükümet hem de geçmiş hükümetler öncelikle bu pervasızlığın hesabını

çalışanlara vermeli. Kolaycılığa kaçıp da mevcut yasanın sürdürülebilir olmadığını söylemekle, çalışanların alın teri ile biriken bu fonun içeriğini nasıl boşaldıklarını gizlemeye çalışmaktadırlar. Ve bunun vebalini yine çalışanların boynuna yükleyerek, primlerin artırılmasını ve daha uzun çalışma hayatına ihtiyaç olduğunu söylemektedirler.

Bu yasa tasarısında neler yok onlara bir bakalım.

1- Sosyal Güvenlik demek, tüm kesimlerin güvenliği demektir ki, bu tasarıda öyle bir güvenlik yok, örneğin çalışanların (işçi, memur) haklarını koruyacak olan ve daha iyi çalışma ortamı yaratacak olan sendikalar, fakat bu yasada her çalışanın bir sendikaya üye olması zorunluluğu yoktur, yani çalışanlar patronların insafına terk ediliyor.

2- Kimse işsiz kalmak istememekte, fakat ülkedeki gerçek işsizler, işleyenler kadar fazla ve bu işsiz gençlerin işsizlik maaşı ödenmesi öngörülmüyor.

3- "Özel Sektör çalışanları, kamu çalışanları ile eşitlenecek" deniyordu, bu tasarıda öyle bir çalışma olmadığı gibi, kamu çalışanlarının hakları da budanarak özel sektör çalışanlarının olmayan haklarına eşitlenmekte, yani kötü olanı iyiyeye yansıtıracaklarına, iyi gibi duranı kötüye yansıtmakta.

4- Bu tasarı sosyal eşitliği sağlamayacak, çalışanları, 87 öncesi ve sonrası gibi, bu yasa öncesi ve sonrası diye bir kez daha bölmekte. Ne diyor sayın Bakan? "Bu yasa yürürlüğe girdikten sonra işe girecek olanları kapsamaktadır." Bir başka deyişle siz çalışanlar bu tasarı için ses çıkarmayın size bir şey yok, bırakın gelecek nesilleri tertipleylim.

5- Bu tasarı ile özelde çalışan işçiler ile kamuda çalışan işçiler arasında eşitlik hiç sağlanmayacaktır, maaşları dengelenmeyecektir. Şimdiki maaş tablosu ile özelde çalışanlar 950 YTL asgari ücret ile işe başladıkları, kamuda çalışanların ise 1,650-1,700 YTL ile başladıkları gerçeği böyle bir mazeretle gizlenmeye çalışılıyor yönetenler tarafından..

Bu yasa tasarısında neler var bir de onlara bakalım.

1- Emeklilik 60 yaşında olacak, yani bir inşaat işçisi 60 yaşına

kadar çamur yağdırmaya devam edecek, bir fabrika işçisi 60 yaşına kadar eğer gözleri görür ve enerjisi varsa makine önünde çalışacak.

2- Eğer bir işçi 60 yaşına kadar çalışmıyor ve 55 yaşında emekli olmak istiyorsa, emekli maaşı 60 yaş üzerinden hesaplanacak ve bu maaştan %30 daha az maaş alacak.

3- Hastalık sebebi ile çalışmayacak olanlara verilecek geçici iş görmezlik ödeneği hakkı, hastalığın başladığı tarihten geriye dönük 12 ay içinde 120 gün prim ödemesini şart koşuyor, ki şu anki yasada bu prim 90 gündür.

4- Doğum yapan, çalışanlar ise 12 ayda 120 gün prim yatırmış ise 8 hafta ödenekli doğum izni kullanabilecekler, eğer bu primleri yatırılmış değilse, veya işe girdikten 9 ay sonra doğum yapmış ise 16 hafta maaş alamayacak.

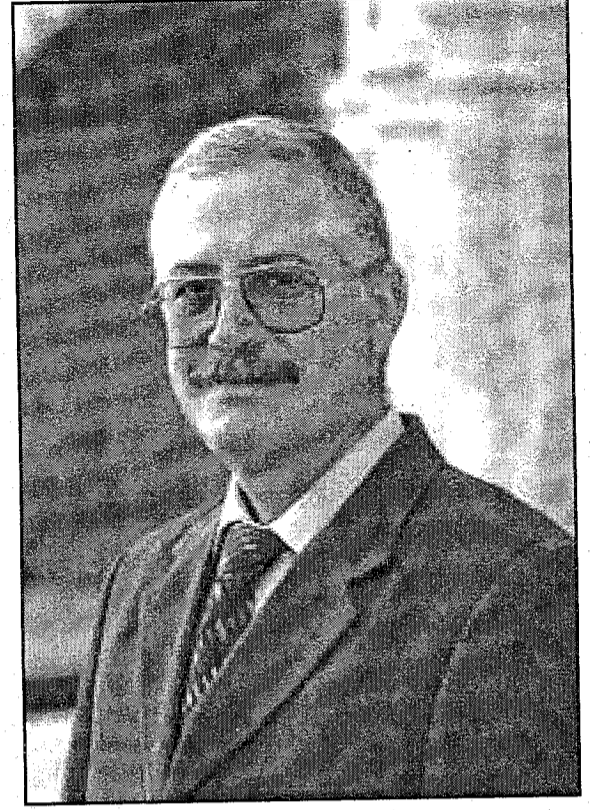
5- Emeklilik aylığı almak için 9,000 iş günü prim yatırmak koşulu vardır, Aylık hesaplama oranı ise 5,400 gün için her 360 güne %2,5 sonraki her 360 güne %2 olmak üzere toplam %57,5 olarak hesaplanır ve emeklilik maaşınız belirlenir.

6- Eğer 5,400 gün prim yatırmış iseniz ve yaşı 63 ise, ömrünüz de varsa emekli olabilirsiniz, fakat yaşı 63 dahi olsa ve 5,400 gün prim yatırımınız yoksa emekli olamazsınız.

7- 9,000 iş günü yatırımınız varsa emekli olurken mevcut maaşınızın %57,5'ini maaş olarak alırsınız, 9,000 iş günü yatırımınız olmasına rağmen 55 yaşında emekli olmak istiyorsanız, bu sefer de 60 yaş üzerinden hesaplanan maaşınızın %40'ı kadar maaş alabileceksiniz.

8- Sağlık hizmetlerinden yararlanmak istiyorsanız (tedavi, ilaç, ameliyat) her tedavi için ayrı ayrı %20 tedavi bedeli ödemek zorunda kalacaksınız, hem sigortaya aylık hastalık primi yatıracaksınız hem de dönüp tedavi sırasında tedavi ücretinin %20'sini ödeyeceksiniz.

Bu yukarıda sıralananlar bu tasarı içindeki bir çok olan ve olmayanlardan birkaç tanesi. Bir de bu fonun Yönetim Kurulu var ki o da çok düşündürücü. Bu fonun

çalışanların geleceği olduğunu iddia edenler tasarıda fon yönetimine, işçi temsilcisi olarak sadece 3 kişi ön görüyor, devlet tarafı 4 kişi, işveren tarafı ise 6 kişi olarak ön görülüyor. Devleti de işveren olarak hesap ederseniz 10 kişi işverenlerden, 3 kişi de işçilerden oluşacak 13 kişilik bir fon yönetimi. Bu gerçek ortada dururken bu tasarının içinde yönetim kurulunun özerk olduğundan bahsediyor ve yönetim kurulunun kimseden emir veya talimat almayacağından söz ediyor. Ne kadar inandırıcı değil mi? Ve aynı tasarı içinde, "yönetim kurulu yasa ve tüzükler ile verilecek görevleri yerine getirir" diyor. Peki sormak isteriz yasaları değiştirecek olan meclis, tüzükleri ise yapacak olanlar bakanlar kurulu ise, "yönetim kurulu özerk ve emir almayacak" denmesi ne kadar inandırıcıdır.

Bu yasa tasarısı ile emeğe ve emekçiye saygı tamamen yitirilmiş, çalışanların uzun yıllar mücadele ile kazandığı haklar budanmak istenmektedir.

Unutulmamalıdır ki "hak verilmez alınır". Bugün çalışanların mevcut hakları sermaye tarafından kendisine lütf olarak sunulmamıştır, emekçiler bu haklarını kan ve ter ile grevler ve direnişler ile kazanmışlardır, şimdi ise bu hakları çalışanların elinden almak isteyenler var, gün mücadele günüdür.

Tüm işçi ve emekçiler güçlerinizi birleştirin, daha güzel günler için mücadele verin.

KTÖS ve KTOEÖS'ten Eylemler

TC ve Dünya Bankası'ndan aldıkları direktiflerle Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısını çalışan kesimlere dayatmak isteyen hükümet duvara çarptı.

Uzun yıllar Sosyal Güvenlik yasası konusunda çalışma yürüten sendikaların devre dışı bırakılarak hazırlanan yasa Dünya Bankası ve TC'nin istekleri doğrultusunda hayata geçirilmeye kalkışılınca kamu sendikaları ayağa kalktı.

Onbinlerce çalışanın meydanları doldurarak "Bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" şiarını bugün CTP hükümeti unutmüş durumda. Meydanları dolduranlara önderlik eden BMBP üyesi sendikalar devre dışı bırakıldı ve bu memleketi yine bir avuç sermaye çevreleri yönetmeye tekrardan başladı. On binlerin gündemi belirlediği günler artık

tekrardan TC ve sermaye çevrelerinin gündemi belirlemesini getirdi.

KTOEÖS sendikası tabut ve helva ile hükümeti protesto ederken KTÖS ise bir günlük uyarı grevi ile hükümete karşı cephe aldı.

Sendikaların bu eylemleri karşısında öğretmenleri

"açgözlü" ilan eden hükümet yetkilileri Eroğlu-Denktaş statükocu rejiminin

değiştirilmesinde büyük katkıları olan öğretmenleri ve kamu çalışanlarını "statükocu" ve "kızıl elmacı" ilan etti.

Öğretmen ve kamu çalışanlarının güçlü eylemleri karşısında hükümet göz boyama hareketine geçti. Çalışma ve Sosyal Güvenlik

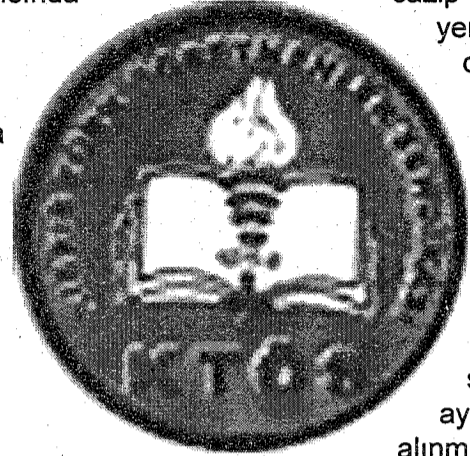
Bakanı Sonay Adem hala hazırda Bakanlar Kurulu tarafından kabul edilen Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'nı sendikalarla görüşmek istediğini açıklayarak hükümetin ne kadar iki yüzlü olduğunu sergiledi.

Gerçekten de çalışanlarını temsil eden sendikaların görüşleri isteniyorsa bu çalışanların temsilcisi olan sendikalarla ortaklaşa neden bir komisyon oluşturulmadı ki? Kaldı ki, bu memleketi çalışanlar yönetecekse tüm yasa tasarılarında çalışanların

temsilcilerinin ta başından beri bulunmaları gerekmiyor mu?

CTP, temsili demokrasi örtüsünü kullanarak seçimlerden sonra çalışanları devre dışı bıraktı. İşveren temsilcileri ile el ele sermaye çevrelerine ülkeyi daha

cazip getirmek için yeni yasalar devreye koymaya başladı. CTP hükümetinin bu yaklaşımı "Bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" şiarının ayaklar altına alınmasını açık bir

göstergesidir.

"Bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" şiarı hayat bulmamıştır!

"Bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" şiarı ancak Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı ile hayat bulabilir!

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi: Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

- Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.
- Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Önceliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 5 YTL.
- Tarihi Materyalizmin Çarpıtcılığında Zıtların Birliği. 49 Sayfa. 3 YTL.
- Bulgar İşçi Partisi(Komünist) V. Kongresinde Merkez Komitesi'nin Sunduğu Siyasi Rapor(19 Aralık 1948). Georgi Dimitrov. 70 Sayfa. 4 YTL.
- Kısa Dersler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesnelliği, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-

Taktik-Devrim Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.

■ Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.

■ SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.

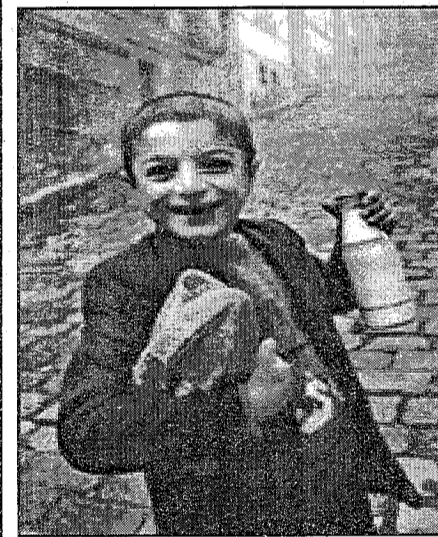
■ Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.

■ Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyüyoruz, Yine de 950 YTL Asgari Ücretle Çalışmaya Mahkum Ediliyoruz!

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

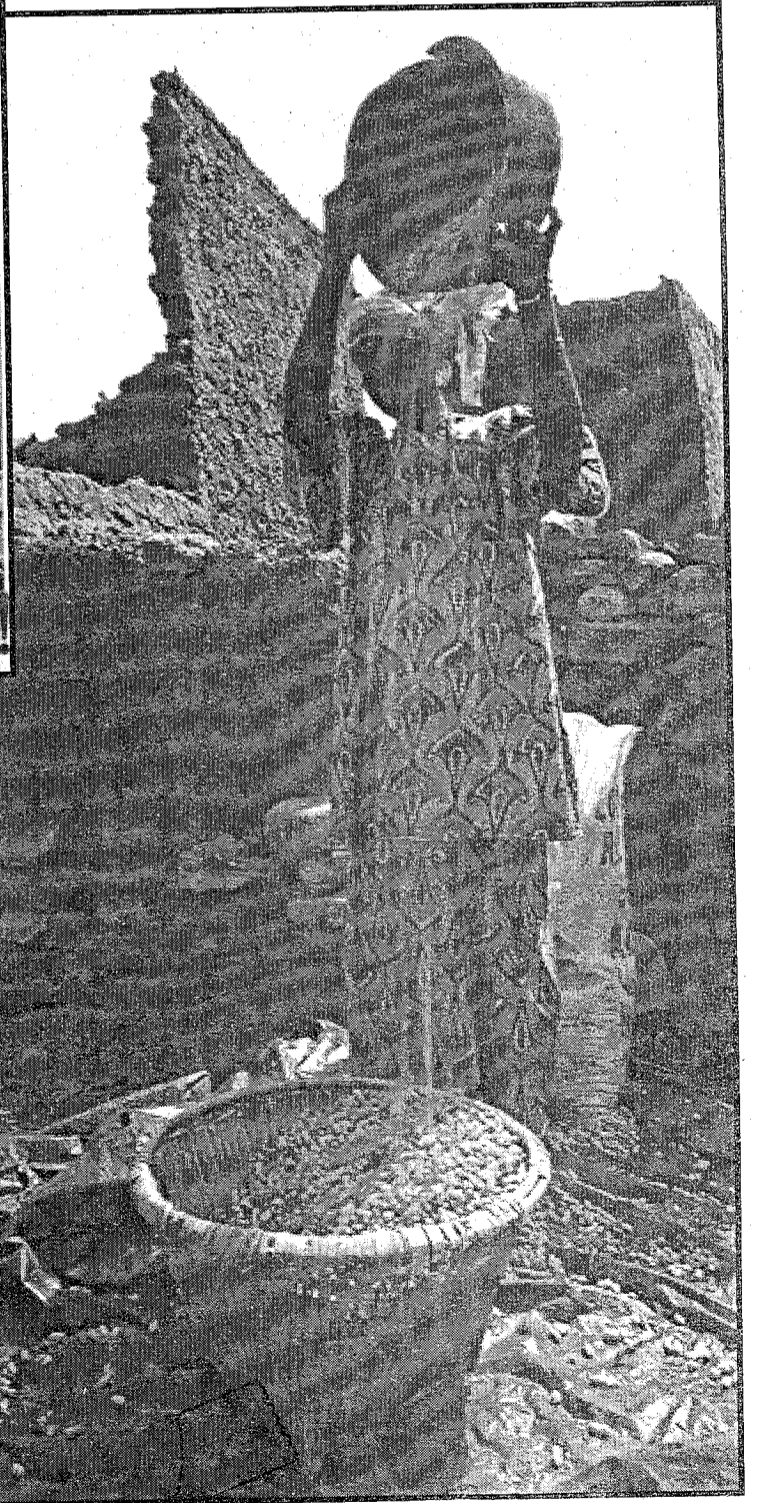

Vergimizi Ödüyüyoruz, İşçi Sınıfının Verdiği Vergilerden Elde Edilen Kaynaklarla Sermaye Sınıfı Daha da Güçlendiriliyor!

Dünya Emekçi Kadınlarımızdan Birkaç Kare

ДА ЗДРАВСТВУЮТ РАВНОПРАВНЫЕ ЖЕНЩИНЫ СССР!

RADYO E.K.I.M.

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat denildiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.I.M. gerçek sanat ve sanatçıyı halkıyla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir sevgili radyonuz RADYO E.K.I.M. Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi RADYO E.K.I.M. RADYO E.K.I.M. Yönetim Kurulu

EMEĞİN RESMİ

BİRLİKTE İZLEMELER, PAYLAŞMAK, TARTIŞMAK VE BİRLİKTE ÜRETMEK İÇİN, ÜCRETSİZ E.K.I.M. SINEMA GÖSTERİMLERİNE HEPİNİZİ BEKLİYORUZ!

25 Şubat Cumartesi

Trainspotting

Yönetmen : Danny Boyle
Oyuncular : Ewan McGregor, Peter Mullan
Tür : Dram
Süre : 93 dakika
Yapım : İngiliz 1996

11 Mart Cumartesi

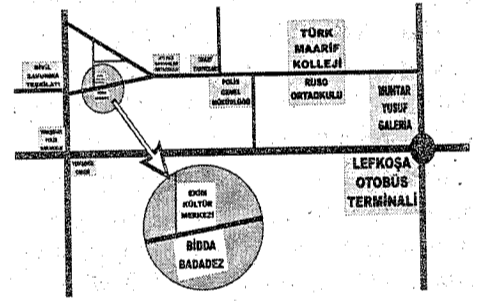
Potemkin Zırhlısı

Yönetmen : Sergel Eisenstein
Oyuncular : Aleksandr Antonov, Vladimir Barsky, Grigori Aleksandrov, Ivan Bobrov
Tür : Dram - Savaş
Süre : 75 dak.
Yapım : Sovyetler Birliği 1925

25 Mart Cumartesi

Mucizeler Komedi

Yönetmen : Mark Donskoy
Oyuncular : Şener Şen, Özlem Tekin, Mürkelam
Tür : Müzikal - Komedi
Süre : 140 dk.
Yapım : Türkiye 2004

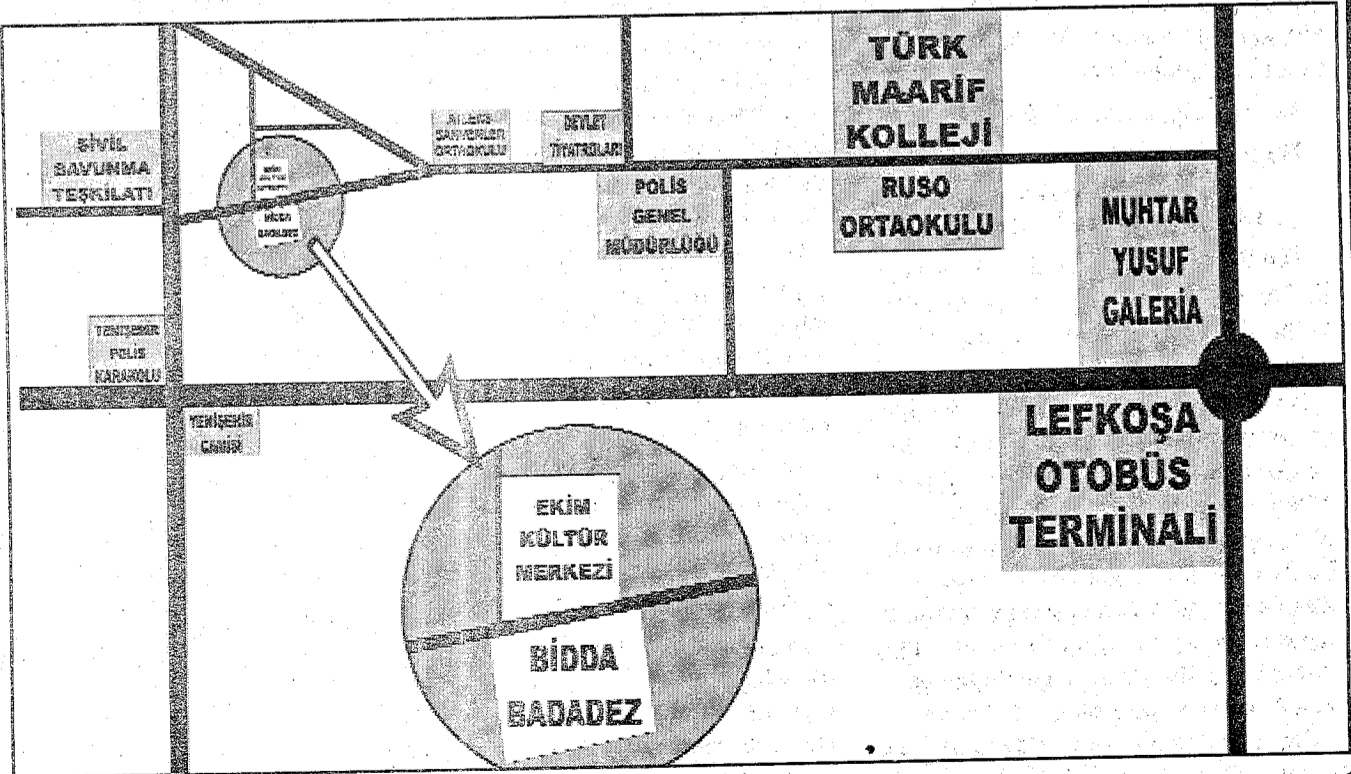

HER CUMARTESİ GECE 20.30'DA EKİM KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİNDE
ADRES: ŞHT. SİTKİ HASAN SOKAK NO:5 KIZILBAŞ
BİLGİ İÇİN: 0533 677 93 00

E.K.I.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.I.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.I.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.I.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaş Lefkoşa

"Avrupa'da bir hayalet doluyor. Komünizm hayaleti"

Bilimsel Sosyalizm'in - KOMÜNİZMİN- kurucusu Karl Marx ve arkadaşı Friderich Engels bu satırlarla Komünist Parti Manifestosu'na 159 yıl önce giriş yapmışlardır.

Ne kadar da ileriye görüyorlardı...

Bugün tüm dünyada bir hayalet doluyor. Komünizm hayaleti...

Hayatını işçi sınıfının kurtuluşuna adanmış, işçi sınıfına kendi bilimini sağlayan Karl Marx 14 Mart 1883'te hayata veda etti. Sermayeye karşı mücadelesi için her konuda işçi sınıfını donatan Karl Marx öğretileri ile işçi sınıfına yeni mücadelelerinde ışık tutuyor.

Sadece kapitalist endüstri üretimini değil tarım üretimini de inceleyen Marx, endüstride olduğu gibi tarımda da kapitalizmin yok edilmesinin toprağın millileştirilmesinden geçtiğini yüz yıldan daha fazla önce görmüştü. Ve işçi sınıfına bu konuda da ışık tutmuştur.

Karl Marx'ın öğretileri sayesinde uluslararası işçi sınıfı siyasi iktidar için örgütlenerek mücadelesini yükseltti. İşçi sınıfı sermaye sınıfına karşı bu mücadelesinde dönem dönem yenilgiler olsa da 1917'de Lenin ve Stalin'in önderliğinde Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile ilk defa iktidarı ele geçirerek sosyalist bir toplumu yarattı.

Marksist hareket bugün kısmi yenilgiye uğrasa da yeniden ayağa kalkıyor. Sermaye sınıfının Marksizmin öldüğünü ilan etmesi nafi...

Kapitalizm-emperyalizm var olduğu sürece işçi sınıfının insanca yaşama mücadelesi, insanın insan tarafından sömürülmediği komünist bir toplum kurma mücadelesi devam ediyor ve devam edecek...

Altta yayınladığımız yazı Karl Marx'ın toprak sorununun yaklaşımlarını berrak bir şekilde sergiliyor. Toprağın millileştirilmesi işçi sınıfı iktidarı ile olacağı yine Marx'ın bu yazısında rahatlıkla görülebilir.

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Yaşasın Komünizm!

TOPRAĞIN

ULUSALLAŞTIRILMASI[243]

TOPRAK mülkiyeti, her türlü servetin ilk kaynağı ve işçi sınıfının geleceğinin onun çözümüne bağlı olduğu büyük sorundur.

Burada, toprak üzerinde özel mülkiyeti savunanların, hukukçuların, filozofların ve ekonomi politikçilerin ortaya attıkları bütün savları ele almak niyetinde olmayıp, ilkin, bunların istila olgusunu, bu ilk olguyu, "Doğal Hak" kisvesi altında gizlemek için çok çabaladıklarını belirtmekle yetineceğim. İstila, azınlığın doğal bir hakkı idiyse, çoğunluğun da kendisinden alınmış olan şeyi tekrar istila etme doğal hakkını elde etmesi için gerekli gücü toplaması yeterli olacaktır.

Tarihin akışı içerisinde, istilacılar, kaba kuvvetten kaynaklanan ilk tasarruf haklarına, kendileri tarafından konan (sayfa 343) yasalar aracılığıyla, bir tür toplumsal paye vermeyi elverişli bulmuşlardır.

En sonunda filozof gelir ve bu yasaların insanlığın genel rızasını ifade ettiğini açıklar. Toprak üzerindeki özel mülkiyet gerçekten böyle bir genel rızaya dayandırılmışsa, bir toplumun çoğunluğu bu rızayı göstermeyi kabul etmediği anda, bunun hükümsüz kalacağı açıktır.

Ama, mülkiyet "hakkı" denen şeyi bir kenara bırakıyorum ve toplumun iktisadi gelişmesinin, nüfus artışının ve yoğunlaşmasının, kapitalist çiftçiyi tarımda kolektif ve örgütlü emek kullanmak zorunda bırakan koşulların, ve makine ve benzeri buluşlardan yararlanılmasının, mülkiyet hakkına ilişkin ne kadar söz söylenirse söylene, toprağın ulusallaştırılmasını, hiç bir çaresi olmayan ve gittikçe artan bir "Toplumsal Zorunluluk" haline getireceğini iddia ediyorum. Toplumun zorunlu gereksinimleri karşılanacaktır ve karşılanmalıdır, toplumsal zorunluluğun dayattığı değişiklikler yollarını kendileri bulacaklar ve er ya da geç hukuk yasalarını kendilerine uyduracaklardır.

Bizim gereksindiğimiz şey, her gün artan bir ürettir ve bunun gerekleri, birkaç kişinin bunu kendi kaptırmasına ve kişisel çıkarlarına göre düzenlemelerine, ya da toprağın gücünü bilersizce tüketmelerine izin verilerek karşılanamaz. Sulama, drenaj, buharlı pulluk, kimyasal işlemler, vb. gibi tüm modern yöntemler büyük çapta tarıma girmelidir. Ama sahip olduğumuz bilimsel bilgiler ve makine, vb. gibi elimizin altındaki teknik tarım araçları, toprağı büyük ölçeklerle işlemekçe, başarılı bir biçimde uygulamaya konulamazlar.

Büyük ölçeklerle işleme (bizzat üreticiyi salt bir yük hayvanına indirgeyen mevcut kapitalist biçim altında bile) iktisadi açıdan küçük ve parçabölük tarım karşısında madem bu kadar üstündür, ulusal boyutlarda uygulanacak olsa, üretimi daha da büyük bir dürtü kazandırmaz mı?

Bir yanda halkın durmadan büyüyen gereksinimleri, öte yanda ise durmadan artan tarımsal ürün fiyatları, toprağın ulusallaştırılmasının bir toplumsal zorunluluk haline geldiğinin su götürmez bir kanıtıdır.

Tarımsal üretimde bireysel kötü kullanımdan ileri gelen (sayfa 344) azalma, tarımsal faaliyet, ulusal denetim altında ve ulus yararına yürütüldüğünde, elbette olanaksızlaşacaktır.

Bugün burada, tartışma boyunca dinlediğim bütün yurttaşlar, bu konuda toprağın ulusallaştırılmasını savundular, ama çok farklı görüşler ortaya koydular.

Sık sık Fransa'ya atıfta bulunuldu, ama

Fransa, köylü mülkiyeti ilişkileri ile, toprağın ulusallaştırılması bakımından, toprakbeyliğinin egemen olduğu İngiltere'den çok daha uzaktadır. Fransa'da toprağı onu satın alabilecek olan herkes için edinilebilir olduğu doğrudur, ama işte bu olanaktır ki, toprağı, onu yetersiz araçlarla ve kendisinin ve ailesinin çabalarıyla esas olarak toprağı dayanan insanlarca işlenen küçük parçalara bölünmesine yolaçmıştır. Toprak mülkiyetinin bu biçimi ve bunun zorunlu kıldığı parçalı işletme, yalnızca her türlü modern tarımsal iyileştirmelerin uygulanmalarını dışlamakla kalmaz, ekicinin kendisini de toplumsal ilerlemenin ve, her şeyden çok da, toprağın ulusallaştırılmasının en amansız düşmanı haline getirir. Göreli olarak küçük bir gelir elde etmek için bütün dirimsel enerjisini ona harcamak zorunda olduğu toprağın esiridir, ürünün büyük kısmını vergi biçiminde devlete, adli giderler olarak hukukçular takımına, ve faiz olarak da tefeciye vermek zorundadır, kendi küçük uğraş alanı dışındaki toplumsal hareketlerden tamamiyle habersizdir; ama gene de o küçük toprağına ve yalnızca sözde kalan mülkiyet hakkına akıl almaz bir tutkuyla sarılır. Fransız köylüsü, böylelikle, sinai işçi sınıfıyla en amansız bir karşıtlık içersine itilmiştir.

Köylü mülkiyeti, şu halde, toprağın ulusallaştırılması için en büyük engel olduğundan, bugünkü durumuyla Fransa, elbette ki, bu büyük sorunun çözümünü arayacağımız yer değildir.

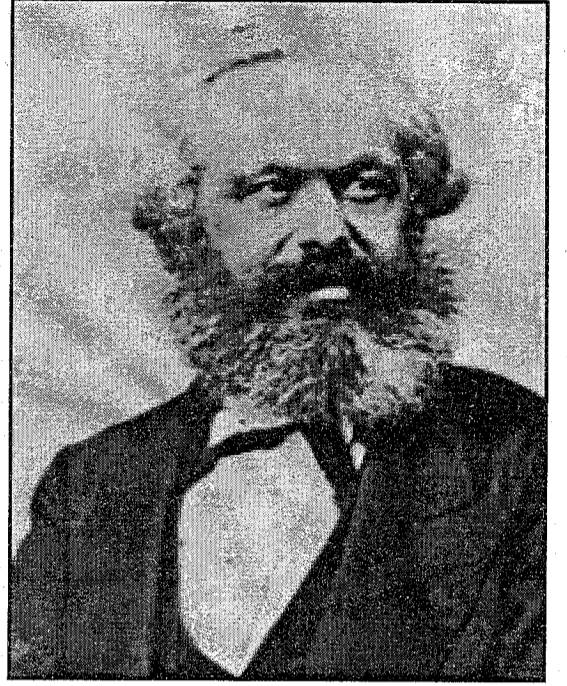
Toprağın ulusallaştırılması ve küçük parçalar halinde bireylere ya da işçi topluluklarına kiralanması, bir burjuva hükümetinin yönetimi altında, olsa olsa, bunlar arasında bir rekabet, amansız bir rekabet yaratır ve, böylelikle de, "Kıralar"da gittikçe büyüyen bir artmaya yolaçar, ki bu da üreticilerin sırtından geçinmede mülk sahiplerine yeni olanaklar sağlar.

1868'deki Uluslararası Brüksel Kongresinde (sayfa 345) dostlarımızdan biri [César de Daepe. -Ed.] şöyle diyordu:

"Toprakta küçük özel mülkiyet bilim tarafından mahkum edilmiştir, büyük toprak mülkiyeti de adalet tarafından. Geriye bir tek seçenek kalıyor. Toprak, kırsal toplulukların mülkü ya da tüm ulusun mülkü haline gelmelidir. Bu sorunu karara bağlayacak olan gelecektir."

Ben ise tersini söylüyorum; toplumsal hareketin vereceği karar, toprak ancak ulusun kendisinin mülk edinebileceği, olacaktır. Toprağı kırsal emekçi topluluklarının ellerine bırakmak, toplumu, ötekileri tamamiyle dışlayan tek bir üreticiler sınıfına teslim etmek olur.

Toprağın ulusallaştırılması, emek ile

sermaye arasındaki ilişkileri tamamiyle değiştirecek ve sonuçta, isten sinai olsun ister kırsal, üretimin kapitalist biçimine son verecektir. Bunun ardından sınıfsal ayrımlar ve ayrıcalıklar, bunların üzerine dayandıkları iktisadi temelle birlikte yok olacaktır. Başkalarının sırtından geçinmek tarihe karışacaktır. Artık toplumun kendisinden ayrı herhangi bir hükümet ya da devlet gücü olmayacaktır! Tarım, madencilik, imalat, kısacası üretimin bütün dalları, yavaş yavaş en elverişli biçimde örgütlenecektir. Üretim araçlarının ulusal merkezileştirilmesi, özgür ve eşit üretici topluluklarından oluşan ve toplumsal işi ortak ve rasyonel bir plan uyarınca yürüten toplumun ulusal temeli olacaktır. 19. yüzyılın büyük iktisadi hareketinin yöneldiği insancıl hedef işte budur. (sayfa 346)

Mart-Nisan 1872'de

Marx tarafından yazılmıştır

The International Herald'in

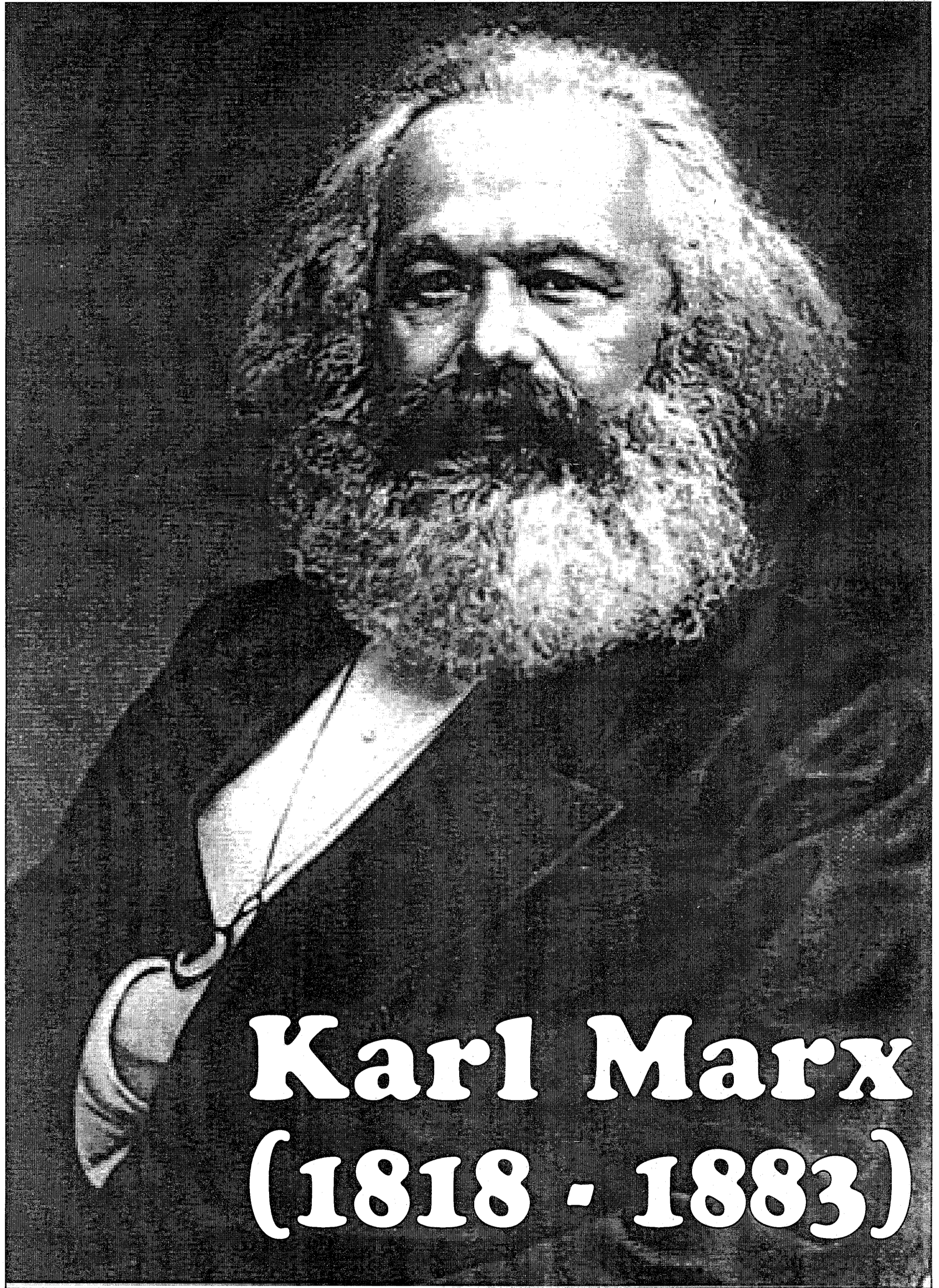
15 Haziran 1872 tarihli

11. sayısında yayımlanmıştır

Dipnotlar

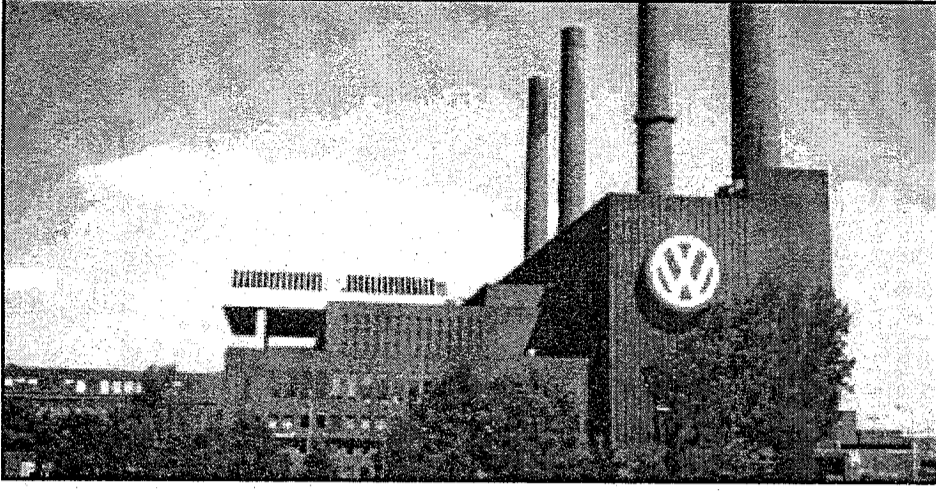
[243] "Toprağın Ulusallaştırılması" başlıklı bu elyazması, tarım sorununa ilişkin bellibaşlı marksist belgelerden birisidir. Enternasyonalin Manchester kesiminde, toprağın ulusallaştırılması konusundaki bir tartışmaya ilişkin olarak yazılmıştır. Dupont, Engels'e yazdığı 3 Mart tarihli mektubunda kesim üyelerinin tarım sorunu konusundaki kafa karışıklıklarını anlatıyor ve Marks ve Engels'i hazırlamakta olduğu raporundaki beş konuya ilişkin noktalarda görüşlerini bildirmeye davet ediyordu, ki böylelikle kesim toplantısından önce bunları da gözönünde bulunduracaktı. Marks, toprağın ulusallaştırılması konusundaki görüşlerini ayrıntılı olarak bildirdi. Marks, toprağın ulusallaştırılması, bu büyük sorun, proleter devriminin görevlerine ve bir bütün olarak toplumun sosyalist dönüşümüne sıkı sıkıya bağlıdır, diyordu. -343.

Karl Marx
(1818 - 1883)

Sendika Yönetimi İşçileri Sattı

Brüksel'de Volkswagen çalışanları yönetimle sendika arasındaki anlaşmayı protesto için greve gittiler.

Belçika'nın Brüksel Volkswagen Forest fabrikası işçileri 26 Şubat günü yönetim ile sendikanın yaptığı anlaşmayı bazı işçilere bildirmemesinden dolayı iş bıraktılar. Yönetimle sendikanın yaptığı anlaşmaya göre işçilerin iş saatleri herhangi bir ücret artışı yapılmadan 35 saattan 38 saate yükseltirken bazı hakları da ellerinden alınıyor.

Sabah işçileriyle başlayan greve akşamüstü işçileri de destek

vermek için iş bıraktılar. Bunun üzerine Sendika yüzde 76.1 oranında işçilerin yönetimle yapılan anlaşmayı onayladıklarını ve azınlığın da buna uyması gerektiğini açıkladı.

Yapılan plana göre fabrika Audi üretimine başlayacak.

Fabrikanın kapanmaması ve işten çıkarmaların olmaması için işçiler Kasım ayından Ocak ayına kadar fabrikayı işgal etmişler Brüksel merkezinde de büyük gösteriler yapmışlardı.. Sendika ise Aralık ayında patronların karfarı artırmak yararına işçilerin işten atılmasına imza attı.

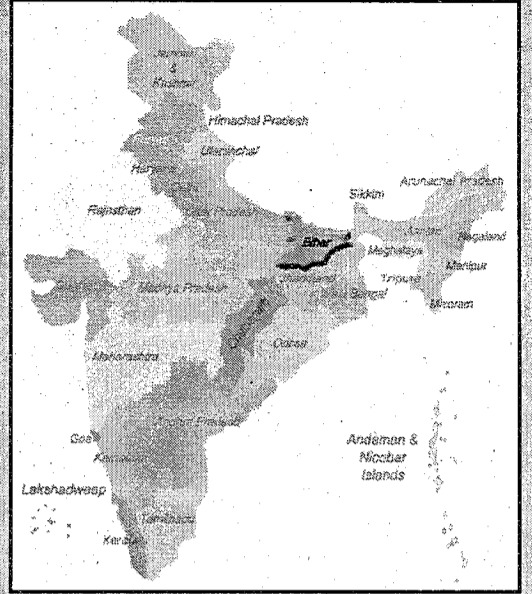
Hindistan Elektrik İşçileri Grevde

27 Şubatta Bihar Devlet Elektrik Kurumu (BSEB) çalışanları özelleştirme ve yeniden yapılandırma planlarını protesto için greve gittiler. Hükümet ile yapılan görüşmelerden bir sonuç çıkmaması sonunda BSEB Çalışanları Komitesi ve mühendisler grev çağrısı yaparak devlet sınırları içerisinde elektriği kestiler.

Polis suç duyurusunda bulunarak göstericilere ciddi yaralar açabilecek kamış değneklerle saldırdı.

Enerji Bakanı hükümetin grevi bitirmek için, grevi kırmak için, ordu ve iki enerji şirketi ile planı görüştüğünü açıkladı; hükümetin kararlı olduğunu ve grevle güçlü bir şekilde ilgileneceklerini de eklemeyi ihmal etmedi.

Elektrik kesintisi etkili bir şekilde yolcu ve eşya taşıyan trenlerin çalışmasına engel oldu.

Doğunun ana tren kavşak noktası olan Patna kavşağı karanlığın içinde duran trenlerle darmadağın görünmektedir. Aynı şekilde hastaneler de grevden etkilenmiş durumdadır..

Çalışanların işteklerini karşılamak yerine Bihar Başkanı sorumsuz bir şekilde çalışanlara karşı yasaları kullanacağı yönünde tehditler savurmaktadır.

Avrupa Airbus Karılarını Artırma Peşinde

Avrupa'nın en çok yolcu kapasitesine sahip uçak üretim firması Airbus'ın fabrikalarını satma planlarına karşılık yaklaşık bin işçi Almanya'nın güneyindeki Laupheim fabrikasında iş bıraktılar.

Bunu takiben Nordenham çalışanları ve Fransa fabrikalarının da iş durdurdukları haberi geldi.

Airbus 2010 senesine kadar 10 bin işçiyi işten atmayı planlamaktadır.

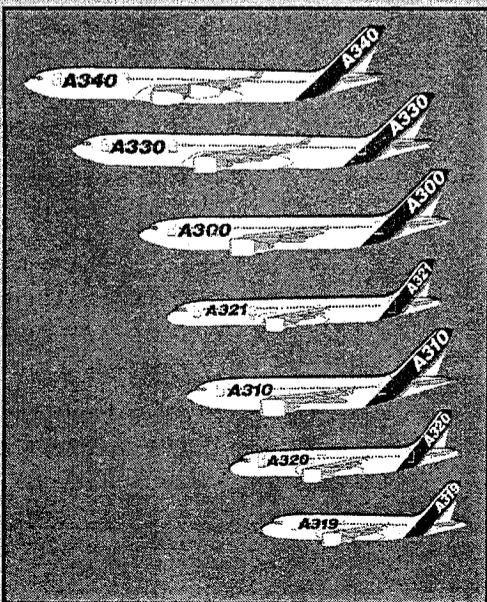
IG Metall sendikası 2 Mart Cuma gününe kadar çalışanların işbaşı yapmayacakları

açıklamasını yaptı. Bunun yanında Fransız Force Ouvriere sendikası 2 Mart günü yarım günlük grev çağırıldıklarını duyurdu.

Bu grevden Toulouse'daki ana fabrika dahil Fransa'daki 4 fabrikanın etkileneceği bildiriliyor.

Fakat Avrupa Metal İşçileri Federasyonu Airbus yönetimi ile 5 Mart'ta yapacakları görüşmeye kadar harekete geçmeyeceklerini ayrıca yapılacak grevlerin bölgesel ve seçme olduğu açıklamasını yaptı.

Sendikalar ise Airbus'ın planlarına göre Fransa ve Almanya fabrikalarında toplam 8 bin işçinin işlerini kaybetmelerine karşı tepkilerini dile getirdiler ve Avrupa'daki tüm Airbus çalışanlarının şirketin planlarına karşı omuz omuza mücadele etmesini istiyorlar. Airbus yönetimi ise ABD dolarının zayıflığı ile bazı siparişlerini kaybettiğini ileri sürerek yeniden yapılanmaya gitmesi gerektiğini savunmaktadır. Yapılacak değişikliklerle daha az çalışanla üretimi artırmayı planlamaktadır.

Danimarka Polisi Gençliğe Saldırdı

1982'den beri Gençlik Merkezi olarak kullanılan belediye binasının kapatılma kararına karşı gençler protestolarını artırdılar. Kopenhag şehir belediyesi 20 seneden beri Gençlik Merkezi olarak kullanılan binayı 2000 senesinde sattı. Gençleri de binadan atmanın yolu olarak merkezi kapatma kararı aldı.

1 Mart günü gençler belediye sorumlularından bu karardan vaz geçmesi talebiyle bir yürüyüş düzenlediler. Ancak yetkililerin gençlere karşı polisi harekete geçirmesi barışçıl yürüyüşü savaş alanına çevirdi. Polisin gençlere karşı gözyaşartıcı bomba kullanması ortalığı karıştırdı.

Binayı zorbalıkla boşaltmaya çalışan polis 217 civarında genci gözaltına alırken 25 kişinin de yaralanmasına sebep oldu.

Bina kullanım durumundayken belediye tarafından Hristiyan gruba satılmasının doğru olmadığını açıklayan gençlere

karşı belediye Özel Polis Ekibi, helikopterler ve anti-terör polislerini kullanmasına karşı gençler de sokaklara barikatlar kurarak ve arabaları ateşe vererek karşılık verdiler.

Gençler Kopenhag'da bir Gençlik Merkezi elde edene kadar da mücadele edeceklerini açıkladılar.

Danimarkalı gençlere destek olarak Almanya, İsveç, Norveç ve Avusturya'daki Danimarka elçilik binaları önünde gösteriler düzenlendi.

Belediyenin Merkezi kapamasına karşı gençler Aralık ayında da karşı durmuşlar ve polis 300 genci gözaltına almıştı.

Soyer'den Yurtseverlik Dersi

Geçtiğimiz hafta kamu sendikaları ile yapılan görüşmeleri değerlendiren Başbakan Ferdi Soyer yaşam standartlarını iyileştirmek için sendikaları aracılığı ile mücadele yürüten kamu çalışanlarına yurtseverlik dersi vermeye başladı.

Soyer, Kıbrıs'ta barış talep eden kitlelere ve özellikle de kamu çalışanlarına "AB üyesi federal bir Kıbrıs" arzularından vazgeçmemeyi ve AB'yi tüm unsurları ile savunmayı tavsiye etti. Ardından da "yarını düşünmeliyiz; kamuda görev almayıp diğer sektörlerde çalışarak ekme yiyen herkese kaynak yaratmak zorundayız; yurtseverlik bilincinde olan sivil toplum örgütleri de olguları bu doğrultuda değerlendirmeleri gerekir" diyerek hükümetle çatışmak zorunda kalan sendikaların yurtsever bilinci olmadıklarını ima etti.

Soyer aslında basit dille şunları öğütüyor:

Madem ki AB üyeliğini istersiniz, Tek Tıp Sosyal Güvenlik Yasasını da kabul edeceksiniz. Madem ki AB üyeliğini istersiniz, yaşam seviyesi düşük olan kuzey Kıbrıs'ta yaşam seviyeleri yüksek olan AB ülkelerinin hükümetlerinin yaptıklarını biz de yapacağız. Madem ki AB üyeliğini istersiniz, AB tekellerinin tüm dayatmalarını kabul edeceksiniz. Madem ki AB üyeliğini istersiniz, AB üyesi tüm ülkelerde kırılan sosyal hakların kırılmasını da kabul edeceksiniz.

Soyer'in açıklamalarından başka anlam çıkmıyor bu konuda...

Ve sonra bir avuç sermaye sahibi özel sektörün on binlerce işçiyi sömürerek işçilerin sırtından milyonlarca euro karlar elde etmelerinin desteklenmesini istiyor. Ne de olsa CTP hükümeti "kamuda görev almayıp diğer sektörlerde çalışarak ekme yiyen herkese kaynak yaratmak" istiyor. Özel sektörün daha da gelişmesini, devletin halkın ihtiyaçlarını karşılayan bir kurum değil de özel sektör olarak bilinen sermaye sahiplerinin ihtiyaçlarını karşılayan bir kurum olarak faaliyetlerine devam etmesini istiyor.

O sermaye sahipleri ki bir yandan milliyetçilikten söz ederken diğer yandan da ülkeyi karış karış yabancılarla satarak milyonlarca sterlin vurgun yapıyorlar. O sermaye sahipleri ki kendi çıkarları uğruna kendi halkının kanının akıtılmasına razı oluyorlar. Kendi halkının emeğini TC ve diğer yabancı emperyalist ülkelere çok ucuza peşkeş çekiyorlar.

Bu sermaye sahipleri mi YURTSEVER olan?

YURTSEVER olmanın her şart altında özel sektörün işçileri ile yoksul köylülerin sömürülmesine boyun eğmemek olduğunu unutmuş bizim Başbakan...

YURTSEVERLİK ülkesinin bağımsızlığı için mücadele etmektir; ülkesinin yabancı ordulardan arındırılmasını ve bağımsızlığını

yabancı sermaye çevreleri ile ipotek altına alan sermaye çevreleri ve onların yalakalarına karşı mücadele etmektir.

CTP'nin yurtseverlik anlayışının ne olduğunu artık bilemez duruma geldik. Yoksa YURTSEVERLİK tanımı CTP tarafından değiştirildi de biz mi bunu göremiyoruz?

Başbakan Soyer'in yurtseverliği konusunda hiç kuşumuz yoktur. Ancak yurtseverlik olarak bize yutturulmaya çalışılan "serbest piyasa liberal ekonomi"yi savunan burjuvaların yurtseverliği taa İkinci Dünya Savaşı sonrası yok oldu. 1950'lerden bu yana ENOSİS ve TAKSİM siyasetleri ile Ada'da Rum ve Türk halkını birbirine kırdırarak milyonlarca doları ceplerine indiren burjuva-kapitalist kafalılar değil miydi? Bunu nasıl da unuttuk?

Kıbrıs'ta YURTSEVER olmanın yolu yabancı emperyalistlerle işbirliği içerisinde çalışan yerli büyük burjuvalara karşı cephe almaktan geçer. Onların siyasetlerinin emekçi halk arasında rezil edilmesinden ve halkın onlara destek vermelerini sıfırlamaktan geçer.

Kıbrıs'ta YURTSEVER olmanın yolu yabancı emperyalistlerin adadaki tüm garantörlüklerine ve müdahalelerine karşı cephe almaktan geçer. Garantörlükler ile adayı bir manda ülkesine dönüştüren TC, Yunanistan ve İngiltere'nin garantörlüklerinin ve adada asker bulundurmalarının reddinden geçer. Sadece son

dönemde Fransa'ya üs sağlanmasının ret edilmesinden geçmez!

Kıbrıs'ta YURTSEVER olmanın yolu bir toprak sorunu olan Kıbrıs sorununun çözümü için büyük toprak sahiplerinin topraklarının millileştirilmesinden ve bu toprakların yabancılarla satılmasını değil de ihtiyaçlı Rum-Türk işçi yoksul köylü ve memurların hizmetine sunulması için mücadeleden geçer.

Kıbrıs'ta YURTSEVER olmanın yolu bir YURTSEVER PROGRAM olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı'nın hayata geçirilmesi için canla başla çaba harcamaktan ve mücadele etmektir.

Milliyetçiliğin Vardığı Nokta - Hellim Kavgası

Kıbrıs adası halkının uzun yıllar ürettiği hellim emperyalist-milliyetçi çatışmaya sahne oluyor.

Geçen yıl baklava kavgası veren Rum ve Türk milliyetçiler şimdi de hellim kavgası vermeye başladı.

AB kurumlarında Kıbrıslı Türkler "hellim" Kıbrıslı Rumlar ise "halloumi" için isim kavgası veriyor. Bu kavga bir yandan komik bir yandan ise sermaye çevrelerinin kendi tekellerini korumak için yürüttüğü bir kavgaya dönüştü.

Kıbrıs Cumhuriyeti (KC) kurumları keçi ve koyun sütünden üretilen hellimin "halloumi" olarak adlandırılmasında ısrar ederken Kıbrıslı Türk hükümet kurumları ise "hellim" kelimesinin AB patentine girmesinde ısrar ediyor.

Hellim-Halloumi kavgasında madalyonun iki yüzü de vardır.

AB ülkelerinde hala hazırda üretilen bazı ürünlere isimler belli yörelerde üretilirse ancak

verilebilir. Buna da "rekabette haksızlığı önleme" gerekçesi getirilmektedir. AB'de ürün ismi kavgası yeni birşey değildir. Yıllar önce gazlı şarap olan şampanya AB'nin değişik ülkelerinde üretilmeye başlanınca Fransa'daki Champagne yöresi şarap üreticileri büyük kampanya yürüttüler ve sadece Champagne yöresinde üretilen gazlı şaraba bu ismin verilmesini

AB yasaları ile güvence altına aldılar. Böylece serbest rekabeti göklere çıkaran AB gazlı şarapta tekelin oluşmasını sağlamış oldu. Şampanyadan sonra sosis, peynir ve bir dizi tarım ürünleri aynı muameleyi görmeye başladı.

Sıra halloumi-hellim'e geldi.

Gerek güney gerekse de kuzey Kıbrıs hellim üreticileri Kıbrıs'a özel olan bu ürünü birçok ülkede kayıt altına almaya başladı. Kıbrıs Cumhuriyeti 1990'ların başında ABD'de bu ürünü kayıt altına alırken AB'de bu kayıt

altına alma işlemini geçtiğimiz yıl devreye koydu. Hellim-Halloumi gerek kuzey gerekse de güney Kıbrıs'ta büyük bir

piyasaya sahiptir. Bu ürünlere ayrıca özellikle İngiltere ve Orta Doğu ülkelerinde de büyük bir rağbet olduğu dikkate alındığında bu kavganın arkasında milyonlarca euroluk bir piyasa olduğu açıkça görülüyor. Ve Hellim-Halloumi üreticileri kendi hükümetlerini

devreye koyarak Hellim-Halloumi üretim tekeli ile piyasayı ellerinde tutmak istiyorlar. Hele de bu piyasadaki rekabet "kuzey" ya da "güney" burjuvaları arasında bir rekabete dönüştüğünde bu olay milliyetçiliği körüklemek için bir araç haline gelir. Kuzey'de Talat Güney'de Papadopulos Kıbrıs sorunu tartışmasını şimdi Hellim-Halloumi aracılığı ile yapmaya başladılar.

Kıbrıslı Rum ve Türk burjuvalar ne kadar da Kıbrıs'ta anlaşma istediklerini dile getirirler de Hellim-Halloumi olayı, bu burjuvaların en küçük bir olay karşısında milliyetçiliğe baş vurarak burjuva-emperyalist bir anlaşmayı dahi yapamayacaklarını açıkça gösteriyorlar.

Kıbrıs'ta bayrak milliyetçiliğine şimdi bir yenisi daha eklendi. Hellim-Halloumi milliyetçiliği!

8 Mart: Bir Kıvılcımla

Başladı Dünya Emekçi Kadınlar Günü...

Yüzelli yıl önce sömürü altında insanlık onurunun ayaklar altına alındığı bir ortamda patronlara karşı çalışma saatlerinin azaltılması için emekçi kadınlar ilk eylemini yaptılar.

Bu bir kıvılcımdı. Öyle bir kıvılcım ki 50 yıl sonra tüm kapitalist ülkelerin emekçi kadınlarını harekete geçirdi. Öyle bir kıvılcım ki sadece dünya emekçi kadınlarını değil burjuva kadınlarını da harekete geçirdi. Ve Bugün 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün nasıl doğduğu ve insanın insan tarafından sömürsünün yeryüzünden yok edilmesi amacıyla tüm dünyada kutlanmaya başlandığı hafızalardan silinmek isteniyor.

Ve günümüzde emekçi kadınlar hala daha aynı zorluklarla yaşam mücadelesi veriyorlar. Genç kızlarımız baba evinde kaldıkları bahanesi ile patronlar tarafından ucuz işgücü olarak kullanılıyor. Evli kadınlarımız bir yandan çocuklarla ve ev işleri ile ilgilenirken diğer yandan ailesini geçindirmek için temizlikçilik, fabrikalarda makinecilik, marketlerde rafları istifleyen düşük ücretli işçiler olarak çalışmak zorunda kalıyor. Ve tek amaçları eşlerinin her gün artan

pahalılıkla yetmeyen yevmiyelerine kuruş da olsa azıcık katkı sağlamak istemeleridir.

200 yıllık kapitalizm bugün hala daha Orta Çağ yöntemleri ile emekçi kadınlara insanlık dışı muamele ediyor. Ve hala daha, bugünkü fahiş ev kiralari ve düşük ücretler yüzünden birkaç aile ve onca çocukla aynı evi paylaşmaya mahkum bırakılan yine emekçi kadınlarımızdır.

Emekçi kadınlarımız yüz yıl öncesine oranla seçme ve seçilme haklarına sahiptirler. Ancak bu hak öyle bir hak ki patronların her türlü saldırısına karşı emekçi kadınlarımızın sendikalaşamayacak kadar işe yaramayan bir hak olarak duruyor!

Kapitalist-emperyalist dünyada ister emekçi kadınlar isterse burjuva kadınlar oy hakkına dahi sahip değilken 1917 Büyük Ekim Sosyalist Devrimi burjuva sınıfının bu tahakkümüne Rusya'da son vererek emekçi kadınlara erkeklerle aynı hakları tanıdı. İşçi sınıfının devleti Sovyet

Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Rusya'da sadece kadınlarımızı değil tüm ulusları kapitalizmin baskı ve boyunduruğundan kurtararak insanın insan tarafından sömürsüne 70 yıl önce son verdi. Doksan yıl önce kapitalist-emperyalist dünyada henüz olmayan bir ilke imza atarak kadınların yönetimde aktif katılımını sağladı.

Bugün emekçi kadınlarımız burjuva medya ile birer süs

aleti olarak bize lanse ediliyor. Burjuva kadın yaşamı emekçi kadınlara örnek olarak sunulmaya çalışılıyor. Şerefli bir insan yaşamı emekçi kadınlarımıza

fazla görülüyor.

İşçi kardeşler! Yoldaşlar!

Patronlar bize insan gibi yaşamayı fazla görüyor. Asgari ücrette takındıkları tavır bunun en açık göstergesidir. Asgari ücretle çalışanların çoğunu emekçi kadınlar oluşturuyor. Hatta ailesini geçindirmek için emekçi kadınlarımızın bazıları asgari ücretin altında yevmiye ile bile çalışmak zorunda kalıyorlar.

Bu yetmezmiş gibi Tek Tip Sosyal Güvenlik Yasa tasarısı ile aldığımız asgari ücretten daha fazla kesinti talep ediliyor. Birçok patron ücretlerimizden kesinti yaptıkları halde bu kesintileri gerek Sosyal Sigorta'ya gerekse de İhtiyat Sandığı'na yatırmayarak bizi her gün göz göre göre çalışıyor.

Kardeşler!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde mücadelesi ile bize örnek olan emekçi kadınlar gibi sendikalarda ve KSP'de örgütlenelim. Patronların ve onların bu kapitalist-emperyalist sömürü sistemine son vermek için mücadelemizi yükseltelim.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kokteyllerle değil emeğin gücünü yükselterek kutlayalım!

Gelecek insanın insan tarafından sömürsüne son verecek işçi ve emekçilerindir!

Gelecek emekçi kadınlarımızın insanca yaşayacağı sosyalizmdir!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü tüm emekçi kadınlarımıza kutlu olsun!

KSP Merkez Komitesi (a)

Kâzım Öngen

Genel Sekreter

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon

Numarası:

İstenilen

Abonelik Süresi

13 Sayı (13 YTL.)

26 Sayı (26YTL.)

52 Sayı (52YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

Bilgi İçin Abone Sorumlusu Canan Onurer Tel No: 0533 877 93 00

Kıbrıs'ta Haftalık Siyasi Gazete
SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.
No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs
Tel: 0392 22 70 680
Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs
Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net